

Το χωριουδάκι μου

Στα κακοτράχαλα βουνά – του ΠΙΝΔΟΥ τις πλαγιές
είναι το χωριουδάκι μου – με τις πολλές χαρές.
Έχει τριγύρω τα βουνά – Κουρούνα και Παλέντσι
με τις πολύ ψηλές κορφές – και τις πλαγιές τις σκιερές.

Έχει στο μεσοχώρι του – πλατεία του μεγάλη
έχει τον γέρο πλάτανο – που ναι μοναδικός
απλώνοντας τους κλώνους του – πέρα απ' άκρη σ' άκρη
σκεπάζοντας όλη την αυλή – μεγάλος και τρανός.

Έχει την πολιούχο του – Αγιά Παρασκευή
την εκκλησιά την καλή – που' ναι μοναδική
έχοντας δυο καμπαναριά – και θαυματουργική
με το χαγιάτι το πλατύ – και την πλακόστρωτη αυλή.

Η πέτρα η πελεκητή – και η αρχιτεκτονική
παρακινούν το θεατή – να μπει και να χαρεί
την χάρη την αρμονική – στην ιερή αυτή μονή
όπου αγάλλεται η ψυχή – και ηρεμεί τον θεατή.

Έχει τις εκκλησιές του – μαζί με τα ξωκλήσια
τον Άι-Γιώργη τον παλιό – που είναι πρώτος στο χωριό
του Αγίου Αποστόλους – και την Αγία Μαρίνα
Προφήτ' Ηλίας κατ' εδώ – εις το βουνό το αντικρινό.

Έχει τα βοσκοτόπια του – με τις πολλές τις στάνες
κοπάδια από πρόβατα – γάργαρα κρύα νερά
κάτω από τις ψηλές τις κορφές – του όρους Κακαρδίτσα
και δίπλα είν' ο Καταραχιάς – στην ίδια αραδίτσα.

Έχει το ποταμάκι του - με γάργαρα νερά
που νανουρίζει τους θνητούς – την ώρα που κοιμούνται

μες στις νυχτιάς την σιγαλιά – τους κάνει και ξεχνιούνται.
Ξεχνιούνται κ' ονειρεύονται – και οι ψυχές αγαλιούνται.

Στης νυχτιάς την σιγαλιά – όπου η φύσις ησυχάζει
κι ακούς τον αγριοκόκορα – απ' το Παλέντζι να κακαρίζει
να σφυρίζει ο πετροκότσυφας – απ' της Κουρούνας την μεριά
και πρωί – πρωί το χάραμα – η πέρδικα να κελαηδάει.

Λίγο πιο κάτω παρακεί – που σμίγει το ποτάμι
με τον μεγάλο ποταμό – τον «Άσπρο» και μοναδικό
με τους πολλούς τους θρύλους – τους τωρινούς και τους παλιούς
είναι η σμίξη που περνά – ο δρόμος για τους κάμπους.

Εκεί απάνω στην στροφή – του δρόμου για τους κάμπους
είν' το παλιό εικόνισμα – της Αγιάς Παρασκευής
κι είναι το μέρος που έχει δει – πολλές χαρές και δακρυσμούς
από καλωσορίσματα – και κατευοδισμούς.

Αυτό 'ναι το χωριουδάκι μου – μικρό και ταπεινό
που 'ναι μέσα στις καρδιές – για τους ξενιτεμένους
και που άλλο δεν έχουνε – παρά ένα και μοναδικό
τον γυρισμό εις το χωριό – και στους αγαπημένους.

Οκτώβριος 2014
Άγγελος Μανώλης